

Η επιστολή παραίτησης του Πανίκου Παιονίδη

ΤΗΝ παραίτησή του υπέβαλε ο Πανίκος Παιονίδης με την ακόλουθη επιστολή, ημερομηνίας 28.1.1990:

Προς τον γ.γ. του ΑΚΕΛ
Αγαπήτē συντροφε Δημήτρη,

Υστερα από σοβαρό προβληματισμό κατάληξα στην απόφαση να υποβάλω την παραίτησή μου από μέλος της Κεντρικής Επιτροπής. Αισθάνομαι ότι δεν μπορώ να συμμετέχω στις εργασίες ενός Σώματος που ενσυνείδητα μεθύδευσε με πλειοψηφία μια πορεία εκκαθαρίσεων μέσα στον ανώτατο καθοδηγητικό πυρήνα, με κριτήρια μάλιστα που βρίσκονται σε αντιδιαστολή προς το πνεύμα της εποχής των ριζοσπαστικών αλλαγών που ανανεώνουν σήμερα τη μαρξιστική αριστερή σκέψη, προσδίδοντας της νέο σφρίγγος και ορμή.

Στην Ολομέλεια της περασμένης Παρασκευής (26.1.90) ανάπτυξα σε έκταση την άποψή μου, ότι η κρίση που εκδηλώθηκε μέσα το Κόμμα και που εκφράστηκε με τη δημοσιοποίηση των απόψεων ηγετικών στελεχών, συνιστά ουσιαστικά μια πρόκληση των νέων καιρών, της νέας σκέψης και της διαφάνειας. Μια πρόκληση που το κόμμα θάπρεπε να αποδεχθεί με ευρύτητα σκέψης έξω από τα ισχύοντα τυπικά οργανωτικά σχήματα. Εκείνο που χρειαζόταν ήταν η λήψη μιας τολμηρής πολιτικής απόφασης γύρω από το όλο θέμα, η ανάληψη της πρωτοβουλίας ενός διαλόγου γύρω από τα προβλήματα, που κτυπούν την πόρτα μας. Μια τέτοια κίνηση θα αποπυροδοτούσε την κρίση και θα μετέφερε τη συζήτηση που αναπτύσσεται εκτός κόμματος σε υπόθεση όλων των μελών.

Δυστυχώς η πλειοψηφία της Κ.Ε. δεν μπόρεσε να συλλάβει την ουσία της κατάστασης, που είχε δημιουργηθεί και οχυρώθηκε πεισματικά πίσω από το Κεντρικό, που και η ίδια

η Κ.Ε. έβλεπε την ανάγκη τροποποίησής του. Από εδώ τα επόμενα βήματα ήταν μια πρόσφαση. Οι καθαιρέσεις και οι τιμωρίες ανωτάτων στελεχών με κριτήριο την «απειθαρχία» ήταν φυσικό να προκαλέσουν την αντίδραση των παραιτήσεων. Η αποχώρηση 9 στελεχών από την Κ.Ε. δεν είναι επουσιώδους σημασίας. Χρέος όλων στην ολομέλεια θάπρεπε να ήταν να εξαντλήσουν όλα τα περιθώρια αποτροπής μιας τέτοιας εξέλιξης, να σταθούν με προσοχή και να ζυγίσουν τι βάραινε περισσότερο στην πλάστιγγα, πόσο βαρύ θα ήταν το τίμημα μιας διάσπασης. Είναι γεγονός ότι η Ολομέλεια μεθύδευσε την επεξεργασία μιας σειράς προτάσεων που θα υποβληθούν στο Συνέδριο του Σεπτέμβρη και αφορούν θέματα Καταστατικού, νέου προσώπου του κόμματος. Δε μηδενίζω τις αποφάσεις αυτές. Πιστεύω όμως, ότι οι προθέσεις κινούνται από τα έργα. Προ-

σωπικά, νιώθω ντροπή, έστω κι αν έδωσα αρνητική ψήφο, γιατί το Σώμα στο οποίο ανήκω πήρε την απόφαση να τιμωρήσει δύο λαϊκούς ηγέτες του διαμετρήματος του Φάντη και του Ζιαρτίδη, που τ' όνομά τους είναι ταυτισμένο με την ιστορία και τους αγώνες αυτού του λαού. Ουσιαστικά η πλειοψηφία αυτού του κόμματος πήρε απόφαση να προγράψει διαλεκτά ανώτατα στελέχη του γιατί διακίνησαν τις ιδέες τους. Σε ποιους καιρούς βρισκόμαστε; Πώς θα ερμηνεύσουμε αυτές τις προγραφές προς τα έξω, στους φίλους μας στο εξωτερικό που πληρώνουν βαρύ τίμημα γιατί είχαν νεκρώσει στα κόμμάτα τους τη διακίνηση των ιδεών.

Προσπαθώ να ερμηνεύσω τη νοοτροπία της πλειοψηφίας, των μελών της Κ.Ε. Με πολλούς συντρόφους με δένουν μακροχρόνιοι αγώνες από τα μετερίζια ακόμα της νεολαίας. Προσπαθώ να κατανοήσω

τη θέση τους. Το πάθος για την υπεράσπιση του κόμματος κάτω από τις οποιοσδήποτε καταστάσεις, η χωρίς ερωτηματικά υπεράσπιση των αποφάσεων του, ήταν μέσο αντίστασης σε καιρούς δύσκολους, στα κτυπήματα που δεχόταν η εμπροσθοφυλακή των εργαζομένων.

Νέες πραγματικότητες όμως βρίσκονται τώρα μπροστά στα Κόμματα του δικού μας τύπου, πραγματικότητες πιο σύνθετες, πού επιβάλλουν και στα κόμματα ανάλογη ανασυγκρότηση. Στις μέρες μας απαιτείται η μεγαλύτερη δυνατή ανάπτυξη της πρωτοβουλίας των μελών και των στελεχών, και κατά συνέπεια η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και η αναβάθμιση της ενδοκομματικής δημοκρατίας. Πραγματικά, δυσκολεύομαι να κατανοήσω πως το Κόμμα μας, με την τόση πείρα στην πλατιά δουλειά και με την τόση ευλυγισία στα θέματα της τακτικής που το βοήθησαν να αναδειχθεί σε καθοριστική δύναμη της πολιτικής ζωής του τόπου, παρουσίασε στην πρόσφατη ολομέλεια του τέτοια συμπτώματα ξεπερασμένης νοοτροπίας.

Η Κεντρική Επιτροπή θα πάρει οποιαδήποτε πολλά ψηφίσματα που θα επικροτούν την απόφασή της. Ταυτόχρονα όμως θα υπάρξουν και πάρα πολλά ερωτηματικά από Ακελιστές και φίλους του Κόμματος, όπως επίσης και ευρύτερα από το λαό; Γιατί όλη αυτή η αναταραχή στο ΑΚΕΛ, υπάρχουν άραγε τόσες αζεπεραστές διαφορές, και ποιες είναι αυτές, σε ποια θεμελιώδη θέματα είτε γραμμής είτε τακτικής είτε ακόμη και ιδεολογίας. Ερωτηματικά που πολύ αμφιβάλλω αν έχουν απαντήσεις ικανοποιητικές να δώσουν οι υπαίτιοι αυτών των θλιβερών εξελίξεων.

Εξυπονοείται ότι παραμένω μέλος του κόμματος.

**Συντροφικά
Π. Παιονίδης**

ΑΚΕΛ-16